

ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

53. ÉVFOLYAM

1987. DECEMBER

6. SZÁM

ÁDVENT:

a várakozás

ideje

Az Úr visszatérésére való várakozás nem csak kegyes álmodozás.

Bizonyosak vagyunk a *második ádvent* (második eljövetele) felől, mert volt *első ádvent* csaknem kétezer éve, és mert Krisztus ma is jön hozzánk — itt és most — az igében és a szentségekben.

Isten népe ma a két ádvent között él, józan és vigyázó várakozásban, és örömmel készül Megváltója fogadására.

Azokban a napokban megjelent Keresztelő János, és ezt hirdette Júdea pusztájában: „Térjetelek meg, mert egészen közel van már a mennyek országa!” (Máté 3:1–2.)

Most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívőkké lettünk. (Róma 13:11.)

Azt a napot senki sem tudja, csak az Atya. Vigyázatok, legyetek ébren, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő!” (Márk 13:32–33.)

Nem késlekedik az Úr, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert azt akarja, hogy mindenki megtérjen. (2 Péter 3:9.)

Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete. A ti szelídlelkűségetek legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel! (Filippi 4:4–5.)

URUNK! Ébreszd fel szívünket, hogy örömmel készüljünk egyszülött Fiaid jövetelére, neked pedig tiszta szívvel szolgáljunk, az Úr Jézus Krisztus által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik örökkön örökké. Ámen.

JÉZUS, AZ ELLENZÉKI

Jézus nem Fejbólintó Jánosnak jött erre a világra, és ezt nem szabad elfelejtenünk, amikor újra egy idegenben eltöltendő karácsonyra készülünk. Ez nagyon fontos itteni világunkban, úgy is, mint idetelepülteknek, úgy is, mint szívben hűséges magyaroknak.

Az a Jézus, aki Betlehemben megszületett, korának várakozásai ellenében jött erre a világra. Tudták róla, hogy Dávid fia lesz, tehát magas családból származónak várták, ő pedig mesterember feleségétől született. Palota helyett jászolban, a népszámlálás és adó-összeírás felfordulása közepette. Öröm helyett aggodalom fogadta — nem volt számára hely a vendégfogadóban — és a rendszer pribékjei máris vesztére törtek. József nem tudta hol fog majd letelepedni, amikor hírül hozták, hogy a helytartó meg akarja gyilkolni gyermekét. Ifjúságát is rejtkehelyen töltötte el, nem részesülhetett hivatásának megfelelő nevelésben.

És mégis Ő készen volt, mire eljött az ideje annak, hogy megkezdje tanítását. Három esztendőbe sűrítve annyit adott nekünk, amelyre másoknak egy élet sem volna elegendő.

Mindezek mögött azonban világos meglátás lappangott. Tudta, hogy mit akar. Nem politikai hatalmat, hanem a meglévő és elhanyagolt, vagy tudatosan megrontott törvények helyreállítását. Szembe állította egymással azt, ami világosan meglátszott: Isten Igéjét és törvényben kifejezett akaratát és a helytelen gyakorlatot, melyet az akkori vallásos vezetőség vagy engedélyezett, vagy hallgatólagosan eltűrt.

Eleinte nem hozott semmi újat, nem érvényesítette a törvényt a maga gyakorlati valóságában. Erről szól a Hegyi Beszéd, amelyet talán program beszédnek lehetne mondani. Csak később, amikor világosan kimutatta már többször is, hogy miben tért el a világ Isten akaratától, mutatott rá, hogy Isten nem egy dörgedelmes, láthatatlan hatás, hanem valóságosan meg tapasztalható Mennyei Atya.

Ez lett attól fogva jelszava: Isten szeret mindenkit, mint szülő szereti gyermekét, ha ugyan szeretetből nemzette azt és benne nemcsak félrelépésének, vagy vakságának kínos következményeit látja.

Nem mondhatjuk azt, hogy mindannyian vakok lennénk, és nem tudnánk, miben is van a hiba életünkben. Legtöbben tudjuk. A baj csak az, hogy nem cselekszünk úgy, mint kellene. Társadalmunkat egymás eltérésére építettük fel, és arról fecsegünk, hogy engedményeket tenni egészséges és kívánatos, mert így mindkét félnek igaza lehet. Jézust ez nem érdekelte. Ő tudta, milyen alapon áll, és annak megfelelően cselekedett. Ahol úgy találta, hogy az emberi gyakorlat összeütközik Isten törvényével, ott határozottan a törvény oldalára állt. Nem gondolt együttműködésre.

Látta, hogy a világ úgysem fogadja be, hacsak teljesen alá nem veti magát a szokásoknak. Mikor azzal vádolták, hogy bűnösökkel ült le egy asztalhoz, arra emlékeztetett, hogy elődjét, Keresztelő Jánost meg azért szólalt meg, mert se nem evett, se nem ivott, hanem teljesen visszavonult.

Ezzel azt akarta megmutatni, hogy

lehetséges teljes életet élni anélkül is, hogy tekintetbe vennénk a világ kívánságait, és magunkat csak Isten törvényének vetjük alá. Ezért nem változtatta meg véleményét sohasem, és nem kért bocsánatot semmiért, amit tett. Nem volt szüksége rá, egyetértett Istennel.

Érdemes megjegyezni, hogy ebben hűséges szolgálója volt reformátorunk Dr. Luther Márton is. Őt sem érdekelte, hogy minek tartják cselekedeteit, jónak-e vagy rossznak, csak az volt a fontos számára, hogy meg tudjon állni Isten színe előtt szégyenkezés nélkül. Az „itt állok, másképp nem tehetek” világos kifejezése volt ennek. Ugye emlékezünk arra, hogyan mondotta: „Hacsak a Szentírásból vagy világos embe-

Mostan kinyílt egy szép rózsavirág

*Mostan kinyílt egy szép rózsavirág,
kit régen te várt az egész világ.
Betlehemben kibimbózott zöld ág,
király mennyben méltóság,
király mennyben méltóság.*

*De nem talált szállást a városba,
maradása léssen a pusztába,
ökör, számár állanak a jászlon,
csudálkozván Jézuson,
csudálkozván Jézuson.*

*Bőcsöd vónék, gyengén ringatnálak,
a hidegnek csípni nem hagynálak,
bétakarván úgy ápolgatnálak
szógnálnék mint uramnak,
szógnálnék mint uramnak.*

Karácsonyi népének

Figyelem!

Megjelent!

A HIT CSODÁJA

(az akroni Lorántffy Otthon
képes története)

Közel 400 oldal, 180 kép,
az adakozók névsora, Reagan elnök
levelével, színes fedőlappal, kemény
kötésben.

**Történelmi dokumentum
a magyar emigráció
legnagyobb teljesítményéről.**

A könyv ára \$20.00 — postázással
együtt. Megrendelhető az ár előzetes
beküldésével:

**Lorántffy Otthon
2631 Copley Road,
Akron, Ohio 44321**

ri észből meg nem győznek...”. Tudta, hogy az emberi ész világos pillanataiban nem lehet Isten törvénye ellen, mert az Istentől származik és Reá irányul, vele van összehangolva az isteni akarat. Akik ma ellene érvelnek, ezt csak úgy tudják megtenni, ha megtagadják az Ő mindenhatóságát.

Mint ellenzék, Jézus nem akarta félrevezetni hallgatóit szépen hangzó szöveggel. Az egyszerű ember nyelvét beszélt. Kora munkásainak életéből vette hasonlatait, és példabeszédei is mind korának egyes eseményeire épültek. Nem használt keneteljes szavakat. Nem akarta félrevezetni hallgatóit, hanem arra törekedett, hogy megértsék szavai tartalmát, s ne ámulattól elbódulva álljanak mellé és váljanak követőivé.

Éppen ezért nem törődött azzal, hogy mit mondanak róla az emberek, a „közvélemény” nem érdekelte. Nem fogadta el a régi római mondást, hogy a „nép szava Isten szava”, mert tudta, hogy Isten Igéje nem a közös megegyezés szavakba foglalása, hanem valami, amire az emberek egész élete alapozható. A közvélemény változik, Isten Igéje örök. Az isteni Ige mindig ugyanazt mondja, s a keresztyének egyik fő

**KRISZTUS JÉZUS AZÉRT
JÖTT A VILÁGRA,
HOGY MEGTARTSA
A BŰNÖSÖKET.**

J. TIMOTHEUS 1:15

feladata az, hogy azt mindig a kor nyelvén, annak kifejezéseivel szólaltassa meg. Ha ma szólna Jézus, nem az ekéről beszélne, hanem a traktorral alakítana egy mondást. Valószínűleg a mustármag helyett a mikróbát és annak tulajdonságait használná felmondásai értelmének megvilágítására.

Ebben is hűségesen követte Őt Luther, amikor a Kiskátéban a Tíz Parancsolatot, a Miatyánkot és a Hitvallást korának nyelvén szólaltatta meg a magyarázatokban.

Ne feledjük el azt sem, hogy Jézus harcos egyéniség volt, nem „békepolitikus”, nem megalkuvó. Nem szégyellte legjobb barátját „sátánnak” nevezni, amikor az, kimondott szándékát

ellenezte. Jézus tudta, hogy mi az igazság és nem engedett belőle. Mi is tudjuk, de sajnós engedünk...

Így hamisítjuk meg tanítását. Ő nem gondolt saját biztonságára, mint mi, és nem akart népszerű lenni, azt sajkózáván, mint a többi.

Figyelmeztette tanítványait arra, hogy ha követik, nem lesz könnyű életük. Előre megmondta, hogy bíróság elé viszik majd őket, megkínózzák, ütik-verik, ha kitartanak mellette. Ez be is következett, sőt ma is folyik mindenütt, főleg a kommunista világban. Az eszméért kiállókat figyelik, eltüntetik, kiirtják. Gazdagon jutalmazták viszont azokat, akik irányt változtatnak és úsznak az árral.

Jézus még Istennel is mert hadakozni, hogy bizonyos legyen arról, hogy ami előtte áll, az csakugyan Isten akarat. Csak akkor hajtott fejet sorsa előtt, amikor világossá vált számára, hogy Isten akarja így.

Mint igazi ellenzéki, Jézus nemcsak védekezett, de támadott is. Bírálta korának vezető egyéniségeit, és nem vonakodott őket „vipera fajzatnak” nevezni. Így érezte, ki is mondta. De meg is volt rá az oka, és be is tudta ezt bizonyítani Isten igéjéből.

Mindez, amit írtunk, nem kedves, szentimentális karácsonyi mese. Nincs szükségünk érzélgésre. Karácsony azt jelenti, hogy Isten betör ebbe a világba és világosan odakiált nekünk: Ember! Teremtényem! Én is itt vagyok, és Fiamban megmutattam, hogy milyenek kellene lenned.

Ma a világban sehol sincs igazi keresztyén közigazgatás. Nincsen sehol sem közvélemény, amely a keresztyénység hangján szólal meg. S mert nincsen, gyermekeink feladata az, hogy harcoljanak érte. Azért, hogy felismerje a világ, mit is jelent a keresztyénység, és hogy benne Isten szeretete mutatkozik meg.

Ezért küldte egyszülött Fiát. Ezért küldte úgy, ahogy küldte, hogy ne feledjük: Isten gyermekei nem alksznak meg, mert megalkuvással megtagadnák azt, aki őket megváltotta. Megtagadnák Krisztust, aki karácsonykor a betlehemi jászolban, mint politikai menekült született meg.

Kemény Péter

A bölcső és a Gyermek

A *GARIZIM HEGYÉN* élt az öreg remete. Egyszer álmot látott. Angyal jelent meg előtte, s elvezette egy nemrég kivágott cédrus csonkjához.

— Faragj belőle bölcsőt. Egyetlen darabból faragd ki, mert eljön az idő, amikor majd ebben a bölcsőben pihen el a megérett Gyermek.

Az öreg felébredt. Tűnődő mozdulattal húzta végig vénségtől hidegült ujjait a homlokán. Majd sietve és megrendülve tett eleget a parancsnak. Ácsolni kezdte a megtalált rönköt. Bölcsőt faragott belőle. Egyik oldalán Noé bárkájából szállt ki éppen a galamb. A másikon Sámson győzködött épp az oroszlánnal.

Amikor a világszép bölcső elkészült, a remete elrejtette odúja mélyén. Eltökélte, hogy nem válik meg soha tőle. Szívének köszönhette, hogy terve kútba hullott.

ERDEI BOLYONGÁSA KÖZBEN ugyanis egyszer gyermeksírást hallott. Meg is találta a síró porontyot: bepólyálva feküdt egy árnyékos bokor tövében. Gondolta, az anya nem lehet messze, s ottmaradt a gyermek mellett. De senki sem jött a gyermekért. Az alkony is leszállt a mélycsöndű tájra. Mit tehetett mást, hazavitte. Elővette a féltve őrzött bölcsőt, s belefektette. Másnap már pirkadatkor elindult a városba, s egyenesen az istenfélő Joachimék háza felé tartott, akiről tudta, milyen régóta epekednek gyermekért, s hiába.

Így került a bölcső a kicsivel együtt a gyermekszertető házhoz. Alig tanult meg járni a kis jövevény, máris új pólyás került a faragott bölcsőbe. Joachiméknál csoda történt. Ettől kezdve évről évre érkeztek az apró porontyok, s minden kis jövevényt örömmel fogadtak.

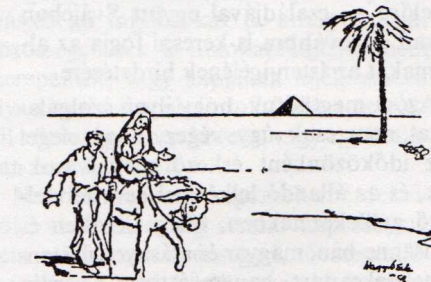
Amikor felnőtt a talált gyermek, kiházásították, s mivel más jussa úgysem volt, neki ajándékozták a faragott bölcsőt is. Így indult el a bölcső gyermekringató útjára.

SOK-SOK ÉV TELT EL, hogy utolsó lakója is kinőtt az öléből. A ház akkori aszszonya kivetette a lomra. Kesergett a bölcső kimondhatatlanul. Miért is jutottam ilyen szomorú sorsra! Hiszen egész bölcső életemben nem tettem mást, csak szerettem és szerettem. Így is volt. Szeretett: óvta, védte a kis pólyásokat, s csak akkor volt igazán boldog, ha életet ringathatott. S íme, az emberek a lomok közé dobták.

Elkeseredésében bosszút esküdött. Fogadást tett, hogy a gonoszért gonosszal fizet. Szívének szeretét immár nem értette meg senki: ha egyszer még életet ringat-

hat, azt se szeresse senki. Majd megtudják akkor az emberek, hogyan tud fájni a szeretetlenség.

ETTŐL KEZDVE KÉSZÜLT az életrontásra. A holdfogyatkozást várta, a sötétség éjfél óráját, mert tudta, hogy akkor idézhető fel az emésztő tűz szelleme. Nem is várt hiába. Hívására fellobbant a lidérc-láng.

— Kérettelek — szólalt meg a bölcső. — Arra kérek, rontsd meg az életét annak, akit ringatok még valaha, mert tudom, hogy elővesznek még. Rontsd meg, hogy bűnhődjék minden emberért. Vegye magára mindenek gonoszságát, s hordozza!

— Ám legyen! — szólalt meg a Lidérc. A gyermek átkot hord majd kívánságod szerint, de életteddel fizetsz az átokért. Kéresd ára magad tűzhalála!

HASADT A HAJNAL, s még azon a napon elővették a bölcsőt a lomok közül. Napfényre jutását annak köszönhette, hogy idegen vándorok érkeztek. Hárman. Messze Jeruzsálemtől délre történt ez, az egyiptomi határnál. A vándorok elcsigáztak voltak. Az öreg ház öreg lomjai közül előkerült a pókháló lepte öreg bölcső. Leporolták, s a közeli erdő szélén a vándorok felállították: egy odvas szikomorfa árnyékába. A szamarat a fához pányvázták.

A Gyermek szépségét megcsodálták a kigyuló csillagok, s láttára az öreg bölcső fájának minden rostjában énekelt az önfeledt, boldog öröm. Most bánta meg igazán a Lidércel kötött egyezséget. Nem a tűzhaláltól félt. Öreg volt már. A Gyermekért bánkódott, akit megszeretett.

— Istenem, Istenem, aki lakozol fűben, fában, mindenkben, könyörülj meg a szégyény gyermekem!

A kisdéd felnyitotta szemét, és gögicselni kezdett. József és Mária ekkor már az erdőt járta, rőzsét gyűjtögetve a tűzrakáshoz, s a gyermek egyedül maradt a bölcsővel.

— Mesélj, mesélj! Ki vagy te és miért könyörögsz értem?

A bölcső régen megtanulta már a csecsemők beszédét, megértette az emberek számára érthetetlen gügyögést, s egész lelkében megrendült a kérés hallatán. Öreg szívét végtelen öröm járta át a gondolatra, hogy az átkot hordó kicsi élet nem haragszik rá. Ezt biztosan tudta, hiszen olyan szeretettel nézett rá a világszép gyermek, mint soha senki még. Elhatározta, hogy megmutatja a szívét.

— Az erdőben éltem egykor én is. Eljött a végzetünk, az erdő gyilkosa, a fejszés ember. Dőltek a társaim sorra, dőltem én is. Vajjon mi lett a társaimból? Ágy, gerenda, vagy koporsó? Belőlem bölcső lett. Számptalan kis életet ringattam már a hosszú évek során, de csak te kérted, hogy meséljek az életemről. De egyben búcsúzom is tőled. Ha majd felnősz, bocsásd meg a vén bölcsőnek, hogy oly nagyot vétett ellened. Időm lejárt. Még érzem drága kis tested melegét, de ha elhagysz, én meghalok. El ne feledd, hogy az élet értelme a simogatás, a szeretet — mondta, de az átokról nem szólt.

MEGKÖSZÖNNI már nem tudta a megérett nagy szeretetet, mert az erdőből visszatért Mária. Ölébe vette a gyermeket, felmálháztak, s indultak tovább a minden ember gyötrelmes vándorútján.

A vén bölcső ottmaradt az odvas szikomorfa tövében. Csend borult az erdőre, s eljött az alkonyat, s az éjszaka. A bölcső érezte, hogy halálos szenderegését kezdi. S akkor eljött a Láng. Felcsapott az öreg fatörzsből s sziszegett:

— Becsaptál, vén életringató! Ezen a gyermekem nem fog az átkom! — S percek alatt hamuvá lett fa és bölcső. De lelke a tűzhalálban is a Gyermek szeretetéről énekelt.

A vándorok már messze jártak Egyiptom földjén. Még nem tudták, hogy Mária szívét sokszor járja majd át a tőr, s a Gyermek hordozni fogja az ember átkát, bűne terhét. Nem a bölcső átka, s nem a Lidérc tüze miatt. Ő maga vállalja majd fel.

Jakus Imre

IMÁDKOZZUNK!

Jézus Krisztus Urunk! Minden fáradozásunkat és valamennyi törekvésünket egy vágy töltötte el: legyen boldog karácsonyunk. Mennyi sietős munka és emésztő gond van mögöttünk! Engedd látnunk, hogy igazi karácsonyunk akkor van, ha Te magad jössz hozzánk, otthonainkba és templomainkba, hogy megajándékozz minket jelenléted örömeivel, gondot űző békességgel és feszültségoldó szeretettel. Add, hogy életünk minden napján legyen hely Számodra szívenkben. Ámen.

„Isten igéje nincs megbilincselve”

Néhány szó a magyar evangélikus rádiómisszióról

Lapunk európai munkatársa Pósfay György evangélikus lelkész, 1986 júniusában, amikor meglátogatta szerkesztőségünket, bejelentette, hogy a közeljövőben befejezi az Evangélikus Világszövetségnél végzett szolgálatát, mert — betöltvén 65. életévét — e szervezet szabályai szerint

nyugdíjba kell vonulnia. Mikor megkérdeztük, hogy hol tölti nyugdíjas éveit és mivel fog foglalkozni, közölte, hogy — egyelőre — családjával együtt Svájcban marad és továbbra is keresni fogja az alkalmakat az Isten igéjének hirdetésére.

Azóta megtudtuk, hogy ilyen szolgáltatásokat nem csak úgy végez, hogy eleget tesz időközönként érkező meghívásoknak, és az állandó lelkésszel nem rendelkező gyülekezetekben, főleg Genfben és Lausanne-ban, magyar és másnyelvű istentiszteleteket tart, hanem átvette a *Trans World Radio Monte Carlo*-i adója által kisugárzott és a norvég és finn evangélikus missziói szervek által fenntartott magyar adások irányítását is.

Így legutóbb hozzáírt levelünkben néhány kérdést intéztünk Pósfay György-höz, amelyekre munkatársunk írásban válaszolt. A következőkben közöljük mind a kérdéseket, mind a válaszokat.

E. V.: Mi a rádiómisszió célja?

P. Gy.: Célja az, hogy Isten igéje eljusson minden néphez. Ennek a szolgáltatnak a végzése egy formája a missziói parancs („...tegyetek tanítvánnyá minden népet...” Máté evangéliuma 28:19) teljesítésének. Jézus ugyanis nem határozta meg azt, hogy miképpen legyünk annak a továbbadói, amit Ő tanítványainak parancsolt. Pál apostol is különféle módon végezte el ezt a feladatot: beszéd és az írott betű által. Az ő idejében ezek képezték egy hír vagy tanítás továbbadására az emberek rendelkezésére álló lehetőségek legismertebb eszközeit. Ha Pál olyan időben élt volna, amikor már elektronikus távközlési eszközöket használt az emberiség, bizonyosan felhasználta volna azokat az Evangélium terjesztésére.

E. V.: Mi teszi szükségessé a rádiómisszió munkáját?

P. Gy.: Az a tény, hogy a rádió hullámok képesek az Úr tanítását olyan helyekre elvinni, ahová az még nem jutott el és így az olyan emberekhez is eljut, akiknek talán nincs más lehetőségük az Ige meghallására.

Szeretnék néhány példával szolgálni. Igen sok olyan országban, ahol az Izlám az uralkodó vallás, nem szabad nyilvánosan az Evangéliumról beszélni, sőt — sok esetben — tilos a Szentírást vagy más, az Evangéliumról szóló nyomtatványt ilyen államba bevinni. Tehát Isten szava ott bilincsbe lenne verve, ha nem jutna el oda a

rádió hullámain keresztül. De majdcsak ilyen helyzetbe kerül egy olyan személy is, aki ugyan el tudna menni a legközelebbi gyülekezeti templomba, ahol Isten igéjét hirdetik, de betegség vagy öregség miatt erre nem képes. Azonban, kis hordozható rádiója segítségével, meghallgathatja otthonában vagy a kórházi betegágyon is az Isten vigasztalását, ha van rádiómisszió szolgálat.

E két szélsőséges helyzet közt számos olyan van, amely szükségessé teszi a rádiómisszió szolgálatát annak az érdekében, hogy Isten igéje ne legyen megbilincselve.

E. V.: Hogyan kezdődött meg ez a rádiószolgálat?

P. Gy.: Elindulása valamiképpen kapcsolódik ahhoz a tényhez, hogy 1950-ben az utolsó norvég misszionáriusnak, aki Magyarországon főleg zsidó származású vagy minden vallástól elidegenedett emberek közt munkálkodott, el kellett hagynia az országot. Bár a Magyarországi Evangélikus Egyház átvette a misszó budapesti (Gyarmat utcai) székházában vasárnaponként tartott istentiszteletek megtartásának a kötelezettségét (és ezt a szolgálatot a zuglói gyülekezet mind a mai napig végzi!), de a hitre jutottak lelki gondozását csak részben, a misszionáriusok más tevékenységét pedig alig tudta folytatni. Így már az ötvenes években előtérbe került annak a lehetősége, hogy a vallási közösségektől teljesen elszakadt magyarországi személyek közti evangéliumhirdetést talán a rádió segítségével kellene folytatni.

Mindez nem ment olyan gyorsan és könnyen, ahogy ezt sokan elképzelték. Megfelelő, Magyarországon is jól hallható és csak vallásos célokat szolgáló rádióadóra, anyagi alapokra és a magyar igehirdetéseket elkészíteni és bemondani tudó munkatársakra volt szükség. Az első nehézséget meg lehetett oldani azáltal, hogy Monacóban megépült egy csak keresztyén vallásos programokat közvetítő, nagyteljesítményű adóállomás, amely hajlandó volt bizonyos időt ilyen jellegű magyar adás számára biztosítani. A magyar adások megtervezésére, elkészítésére és szalagra való bemondására *Terray László*, a Norvég Egyház magyar lelkésze vállalkozott, akinek sokat segített az utolsó Budapesten munkálkodó norvég misszionárius, Seland Bernhard lelkész. Így 1963-ban megindulhatott ez a munka. 1986 közepéig Terray László volt a munka felelőse, tőle vettem át ezt a munkakört.

E. V.: Mit tudsz mondani a munka további fejlődéséről?

P. Gy.: Sokat lehetne erről mondani, — mert különösen a kezdet — a kísérletezés

ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

ERŐS VÁR (USPS 178560) is published bi-monthly (February, April, June, August, October, December) for \$6 per year by the Hungarian Conference—Lutheran Church in America, 9715 Lake Avenue, Cleveland, OH 44102. Second-class postage paid at Cleveland, OH. POSTMASTER: Send Address changes (Form 3579) to

ERŐS VÁR

P.O. Box 02148, Cleveland, OH 44102

No. 6. (248) Vol. 53.
DECEMBER 1987

A "Lutheran Church in America"
Magyar Konferenciájának lapja.

Szerkesztő és kiadó:

Juhász Imre

Munkatársak:

a magyar evangélikus lelkészek.

FONTOS!

Minden szerkesztőségi anyag, kézirat, gyülekezeti hír, úgyszintén a lappal kapcsolatos minden levelezés, előfizetés és adomány erre a címre küldendő:

"ERŐS VÁR"

P.O. BOX 02148

CLEVELAND, OH 44102

Az "ERŐS VÁR" előfizetési díja beföldön egy évre 6 dollár, Kanadában és egyéb külföldön évi 8 US dollár, vagy 10 kanadai dollár.

Be nem jelentett címváltozás esetén a posta a kézbesíthetetlen újságot megsemmisíti, a kiadóhivatalnak pedig külön portót kell fizetnie. Erre a költségre különösen nem-előfizetők, késedelmező előfizetők, vagy többéves hátralékban lévők esetében nehéz fedezetet találni.

Ezért kérjük olvasóinkat, hogy minden esetben pontosan adják meg címüket a "Zip Code" szám feltüntetésével együtt! Az újságot "zip code" szám nélkül nem kézbesíti a posta. Címközlésnél tüntessék fel az utca megjelölését is, pl.: St., Rd., Ave. Ugyanis egyes postai zónákban azonos nevű utcákat csak így lehet megkülönböztetni.

Classic Printing Corporation

9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

ideje volt, hiszen a felelős szerkesztő azelőtt sohasem foglalkozott ilyesmivel, továbbá, hogy ezt a szolgáltatást mindig más-jellegű hivatásbeli munkája mellett, önkéntesen végezte. Mégis, lassanként kialakult a következő rend: hetenként kétszer van norvég (és újabban finn) missziói szervek által fenntartott magyar adás a Trans World Radio Monte Carlo-i programja keretében: vasárnap és pénteken a késő délutáni órákban (középeurópai idő szerint 6.15 és 6.30 között). A vasárnapi adásban hallgatóink istentiszteleti keretbe bonyolított rövid igehirdetést hallhatnak. Minden hó első péntekjén missziói negyedóra van, amikor — legtöbbször — a keresztyén missziói munkának világviszonylatban való előrehaladását vagy nehézségeit ismertetjük. A hó második péntekjén a nem-lelkészek továbbképzésére tartjuk fenn. Ilyenkor tematikus bibliai tanulmányokat, kátémagyarázatot vagy valláserkölcsei kérdésekben eligazítást nyújtó előadásokat tűzünk műsorra. Minden hó harmadik péntekén a rádiómisszió címére érkező levelekben található általános jellegű kérdésekre válaszolunk. A hónap utolsó péntekje a gyermekeké. Az utóbbi időben dialógus formában szólnak hozzájuk. Ha öt péntek van egy hónapban, akkor tartunk ifjúsági negyedórát is.

E. V.: Szóltál a beérkezett levelekről. Hányan írnak évente a rádiómisszióknak?

P.Gy.: Az utóbbi időben évente 600—700 levelet és lapot kaptunk hallgatóinktól, továbbá sok kézimunkaküldeményt (mint adományt). Ezek nagyrésze Magyarországról érkezett, de tudjuk azt, hogy vannak buzgó hallgatóink Csehszlovákiában és Jugoszláviában, valamint Romániában, a Szovjetunióban (Kárpátalján) és más kelet-európai országokban is, és természetesen Nyugat-Európában. Régebben Erdélyben élő hallgatóink nagy számban írtak a rádiómisszió norvégiai címére, az utóbbi időben közülük kevesen adnak életjelt magukról. Persze, vannak műsorunkat hallgató személyek Európán kívül is, bár más földrészekén nehezebb a Monte Carlo-i adó keletre irányított antennáival kisugárzott műsorainkat fogni.

E. V.: Hányan hallgatják a magyar műsört és kikből áll a hallgatóság?

P.Gy.: Egyik kérdésre sem tudok pontos felelettel szolgálni. Az első felől azt mondhatom, hogy egyes kutatók, akik e kérdéssel foglalkoztak, azt állítják, hogy minden levélíró hallgató mellett 200 olyan van, aki nem ír. Mások más számokat emlegetnek. Ez 120.000—140.000 hallgatót jelentene. Hogy ez állítható-e a mi esetünkben, azt nem tudom.

Ugyanígy nem tudom, hogy kikből áll

a hallgatóság, de afelől tudok valamit mondani, hogy kik írnak levelet a rádiómisszióknak. Nagyon sok köztük a beteg, idős, szórványban lakó személy, akik szeretik Isten igéjét, de nem tudnak eljutni oda, ahol azt hirdetik. Azután sokan vannak, akik ugyan részt vesznek gyülekezetük istentiszteletein és egyéb alkalmain, de igényt tartanak arra, hogy halljanak másjellegű tanításokat is, amelyek saját közösségeiknek a munkarendjében nem szerepelnek, vagy kapjanak tájékoztatást olyan egyházi szolgáltatások felől, amelyekről közösségeikben keveset vagy egyáltalában nem hallanak.

Nem kis csoportot képeznek az érdeklődők, akiknek eddig semmi kapcsolatuk nem volt a keresztyénséggel, sőt semmiféle vallással. Ezek közül sokan könyveket, bibliákat, kátékat és más kiadványokat kérnek. Nem egy ilyen, először csak érdeklődő hallgatóról tudjuk, hogy hitre jutott és ma azon fáradozik, hogy mással is megossza az örömhírt.

Többen írnak arról is, hogy örömmel vennék, ha a rádiómisszió munkatársai meglátogatnák őket, ha lakóhelyük közelébe eljutnak. Ilyen kéréseknek is igyekszünk — a lehetőségek keretei között — eleget tenni, és ezek az alkalmak is sok áldást jelentenek mind a látogatóknak, mind a meglátogatottaknak. Ilyenek célja ugyanis nemcsak udvariassági látogatás vagy személyes kapcsolatok felvétele, hanem beszélgetés afelől, hogy miképpen lehetne adásainkat még alkalmasabbá tenni annak érdekében, hogy azok révén a Máté evangéliuma végén olvasható megbízásunkat hűségesen teljesíthessük.

E. V.: Tájékoztattál afelől, hogy mikor lehet az adásokat hallgatni. Mondd el még azt is, melyik hullámsávon hallhatjuk időközönként hangodat?

P.Gy.: A téli időszámítás kezdetével az adások a 49 méteres rövidhullámsávon (6230 kHz) hallhatók. Megjegyzem még azt is, hogy ezen a hullámsávon, valamint a Trans World Radio egy másik hullámsávján (31 m-es rövidhullám, 9495 kHz) és ezen felül hétfőn és kedden középhullámon más magyar adások is hallhatók, amelyeket azonban nem az északi evangélikus missziók tartanak fenn. Továbbá hallhatók magyar evangélikus adások szombatoként a Radio Luxemburg rövidhullámú műsora (6090 kHz) keretében, amelyeket az „International Lutheran Laymen's League” támogat. Ezeket *Pátkai Róbert* londoni magyar evangélikus lelkész szerkeszti és ugyancsak ő mondja szalagra az ekkor elhangzó igehirdetéseket is.

Befejezésül megjegyzem, hogy a fentebb említett pénteki és vasárnapi késődélutáni adásokban nemcsak az én hangom hallható. A vasárnapi igehirdetések elkészítésének és bemondásának a munkájában számos lelkésztestvérem vett részt azóta is, mióta az adásokért én vagyok felelős. Elmondhatom azt is, hogy eddig havonta csak két pénteken hallhatták hangomat hallgatóink az ezen napon közvetített adások alkalmával. Az *Útitárs* c. lap utolsó oldalán mindig részletesen ismertetjük a legközelebbi hónapok adásait és igyekszünk ott az azokat elkészítő munkatársak nevét is megemlíteni, bár az adások alkalmával nem mondunk neveket. Mert azt tartjuk, hogy nem a hírt hozó személye, hanem a hirdetett jó hír a fontos!

E. V.: 1988-ban 25 éves lesz már a norvég misszió magyar adása. Köszönjük az igehirdetési szolgálat e fontos ágáról szóló tájékoztatást. Legyen rajta az ige magját gazdagon szóró Urunk áldása! A templomi igehirdetések és a nyomtatott betűk szószéke mellett a rádióhullámok szószéke is vonatkozik Isten ígérete Ézsaiás 55:11-ben: „...az én ígém nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.”

A vesztés éjszakája

József, az ács, az álomlátó ember
annyit bolyongott Betlehemben,
hogy a járástól megroskadt a lába,
mégsem talált egy hívogató házra,
hol világra jöhetett volna
a királyok királya,
Jézus!

Az istállóban szalma volt és jászol
s a Jézus anyja durva szalmaágyról
szakadt mosollyal nézte magzatát,
kit bamba barmok kérődzése közben
glóriák és fények vontak át,
míg álmódott a künti nagy világ.

Az ég tavában csillag fénye égett
áldón közelgett égi titka végett
s a jászolbölcsőn szétterült a fénye,
onnan süttött be pásztorok szívébe
a gyermek Jézus első éjszakáján,
míg künn az éjben bujdokolt
a Sátán.

Jakus Imre

ÉVI 6 DOLLÁR

az Erős Vár előfizetési díja. Kanadában és egyéb külföldön évi 8 US dollár, vagy 10 kanadai dollár.

SZABÓ JÓZSEF: AZ ÉN KARÁCSONYOM

Ez a cím most kettőt hadd jelentsen. Gondoljon közülünk ki-ki a maga elmúlt karácsonyaira. Talán segít mások emlékezésében, ha elmondok egyet-mást az én karácsonyaimról.

Akkoriban még ^{*} „import” volt a karácsonyfa. Csak amolyan saját vágású, néhány deciméter. Ágait nem húzta külön szaloncukor, csak piros alma függött rajta anyám fonta kendercérnán, aztán dió meg édesanyám házi süteménye. Tövében egy-egy sapka szerénykedett, harisnya, meg ami kellett és telett. Körülülte a család, elől a legkisebb s leghátul, szinte csak a háttérben apám, akinek dolgos paraszti tenyere Isten után mindezt megszerezte. Ma is megrendülök, mert szinte áthallom fél évszázad távlatán, ahogy az apám rákezdett:

„Itt vagy, ó szent karácsonyeste,
Kint reszketnek a csillagok,
S a szívem örömtől repesve
Vár, amíg amaz egy felragyog...”

Sohasem feledhetem el az első, családon kívül töltött karácsonyomat. A főnököm agglegény volt, nagy úr és száraz ember. Szegényes káplánszobámban búslakodtam, lelki didergéssel, otthoni karácsonyok melege híján. Akkor valaki félig megnyitotta az ajtót, s letett asztalomra egy kicsi karácsonyfát. Aztán elment, mint egy késői betlehemi angyal. Szemem megtelt könnyel, szívem meleggel. Azóta is ezzel a melegséggel gondolok karácsonyesténként azokra, akik árván ünnepelnek, s mély megbecsüléssel azokra, akik ezen az estén is családon kívül dolgoznak: a katonára, a rendőrré, a mozdonyvezetőre és másokra, akik dolgoznak azért, hogy másnak legyen karácsonya... ^{*}

Háborús karácsony is volt. Sziréna üvöltött bele az énekünkbe, s bombarobajtól rezdült meg a gyertyánk, s mi a békesség ünnepén keserű szívvel átkoztuk a háborút. Soha, soha többé ilyen karácsonyt!

^{*} Most olvassuk el újra a címet, s hadd jelentsen másodszer azt, hogy karácsony az én karácsonyom.

Persze: karácsony mindnyájunké. Senki sem sajátíthatja ki magának. Jézus Krisztus mindenkié. „Minden népnek” öröme született, valamennyiünk üdvösségére.

Már az ószövetségből „kollektíve” hangzik át az ígélet: „Mondjátok meg Sion leányának: Imholjő néked a te kirdlyod...” Sion leánya nem egyes személy, hanem a gyülekezet egésze.

A betlehemi angyalok is többszámaban fogalmaznak: „Ne féljetelek”, „született néktek ma a Megtartó...”

Karácsony nem az enyém, hanem a miénk. És mégis beszélhetek az én karácsonyomról.

Két nagy hibája van a keresztyénségünknek: nem elég közösségi és nem elég személyes. Egyénieskedünk és „saját fazon” szerint akarunk üdvözülni, ahelyett, hogy belesimulnánk az együttesbe; amelleit úgy vagyunk, mint Luther favágója. Mikor kérdezték tőle, mit hisz, azt felelte: „Hiszem azt, amit az anyaszentegyház.” S mit hisz az anyaszentegyház? „Azt nem tudom” — szólt a favágó. Holott nekünk a hívek gyülekezetével együtt azt kell mondanunk: „Tudom, én tudom, kiben hiszek.” Valamennyiünk karácsonyán közösen áldjuk azt, aki Mi Atyánk, de a személyes hitre jutott Tamással: „Én Uram, én Istenem!” ^{*}

A villamos áram csak teljes körben futhat, de egy millimétert sem ugrik át, ha a

Dr. Vietórisz József

Ismert név a magyar evangélikus egyházban. Az apa: Vietórisz József, a nyíregyházi gimnázium tanára és igazgatója, a klasszika-filológia doktora, író, költő, műfordító. Legnagyobb munkája a híres *Tranoscius* szlovák énekeskönyv magyarra fordítása.

32 évvel apja halála után már a következő generációt gyászoljuk...

Vietórisz József 1900. május 27-én született Nyíregyházán. Pittsburghban halt meg 1987. szeptember 9-én, 87 éves korában. Műszaki képzettsége mellett (gépészmérnök, v. műgyetemi tanár, az Árpád Akadémia tudományos fősztályának tagja), családi hagyományként ápolta a magyar irodalom iránti szeretetét. Kivándorlásuk után a családot pittsburghi egyházunk fogadta be. A gyülekezet 1976-ban történt feloszlása előtt évekig mint annak felügyelője (gondnoka) munkálkodott nagy hűséggel.

Teremtő Ura most hazahívta. Hamvait a nyíregyházi családi sírboltban helyezik el. Elmenetelét gyászolja hitvese, sz. Szesztay Erzsébet, öt leánya, 13 unokája. A család és az egykori gyülekezet maradványának részvételével szeptember 17-én tartott gyászistentiszteleten volt lelkésze, Markovits Pál hirdetett ígét I Thess 4:13—14 alapján. „Ne szomorkodjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. Mert ahogyan hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, úgy bizonyos az is, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt.”

drót megszakadt. Ez a rövidzárlat. Én is okozhatok lelki rövidzárlatot.

^{*} A szomjas ember hiába ismeri a víz vegytani képletét, csak akkor múlik el a szomjúságom, ha én magam valóságosan iszom. Más nem ihatik helyettem.

^{*} A betlehemi pásztorok személyesen utánajártak a dolognak. Nem is képviselőben, hanem egyenként — valamennyien: „Menjünk el mind Betlehemig és lássuk meg a dolgot, amelyet az Úr megjelentetett nekünk.” ^{*}

Azt kérdezték tőlem, hogy ha más égi testen is laknak emberek, mint ahogy feltehető, vajjon oda is elment Jézus megváltani az embereket? Én ezt nem tudom, de azt tudhatom, hogy erre a földre eljött, egészen „hozzámig”. Ahogy Pál mondta: „Igaz beszéd ez és teljes hitre méltó, hogy Jézus Krisztus a világra jött megmenteni a bűnösöket, akik között első vagyok én”.

S ez az én karácsonyom!

Balassagyarmat, 1959

Adományok az „Erős Vár”-ra

(Előfizetések nyugtázása a címszalagon látható lejáratú év és hónap kijávitásával történik.) — Köszönettel nyugtázzuk az 1987. március 15 és november 15 között az előfizetéseken felül beérkezett alábbi lapfenntartó adományokat:

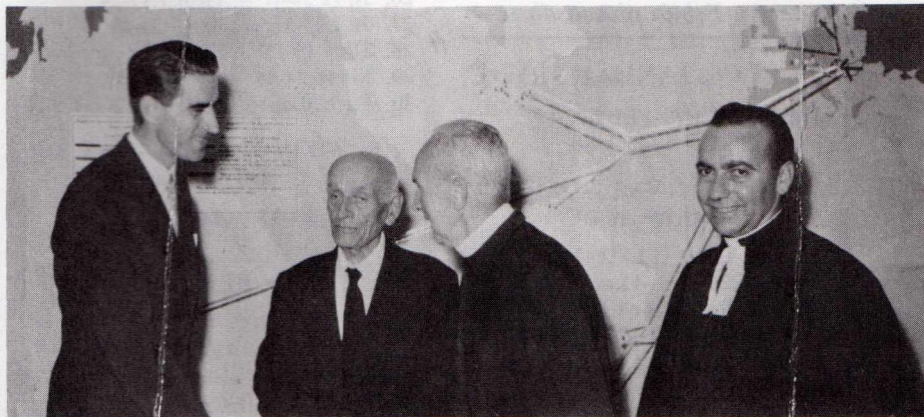
\$110: Dr. Bándy László (Cleveland). — **\$100:** Első Magyar Evangélikus Egyház (Detroit). — **\$50:** Czokoly Istvánné (Cleveland), Petrakovits Mária (Chicago), Relle Ferenc (Columbus, OH). — **\$35:** Bruckner Ede (South Bend, IN). — **\$25:** Búzás Imre (Detroit). — **\$20:** Palatinus Józsefné (Knoxville, TN), Varga Lajosné (Chicago). — **\$15:** Molnár Eszter (Highland Park, NJ). — **\$14:** Horváth Sándor (Dearborn, MI). — **\$12:** Dr. Rupprecht Pál (Minneapolis). — **\$10:** Dusek Péter (Fort McMurray, AB), Érsek Lajos (Toronto), Gyapay Ede (Ste Anne de Bellevue, PQ), Győr Istvánné (Cleveland), Moldwin Mary (Cleveland), Szabó Anna (Akron), Szabó József (Fairfield, CT). — **\$6:** Zóhrer Erzsébet (Spring Hill, FL). — **\$5.:** Dr. Gombocz István (Urbana, IL), Kató Antalné (Cleveland), Litauszky György (Haney, BC.). — **\$4:** Dr. Hadházy József (Jamestown, NY), Markovits Pál (Carmichaels, PA), Menyhárt Sándorné (Cleveland), Prinner Ede (Poughkeepsie, NY), Rein Henrik (Brunswick, OH), br. Schönberger Ernőné (Cleveland), Seltenreich Emma (Cleveland) Szarka Lajos (Philadelphia), Szöllősi Jenőné (Denver, CO), v. Zerinváry Szilárdné (McKeesport, PA). — **\$3:** Faragó Györgyné (Quincy, MI), Káló Vilma (Toronto). — **\$2:** Cutietta Júlia (Cleveland).

Az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia köszönettel nyugtázza Zöld Géza (Pittsburgh) adományát, \$30 összegben, dr. Vietórisz József emlékére.

30 éves a magyar evangélikus templom Buenos Airesben

Argentína fővárosában templomavató-
sa 30. évfordulóját ünnepelte a magyar
evangélikus gyülekezet. Ez alkalomra egy-
házzenei hangversenyt, továbbá gyüleke-
zettörténeti, valamint Luther bélyegkiál-
lítást rendeztek. Az argentin posta külön
bélyegzőket bocsátott ki „30 éves magyar
ev. gyülekezet” és „A Reformáció 470. év-
fordulója” címmel. Az Egyház Urának no-

ségét: a szervezeti nehézségeket, személyi
problémákat, az anyagiak hiányát, mint a
lelki élet terén felmerülő számos megoldat-
lan, sokszor megoldhatatlan kérdést. Nem
szólva a nyelvi és egyházi asszimiláció fel-
tartóztathatatlan és leküzdhetetlen valósá-
gáról. Isten kegyelme eddig megengedte,
hogy a sok nehézség ellenére is, az átala-
kult gyülekezetek helyébe mindig újjak for-

Balról jobbra: Leskó Béla, Demeter Péter, Tomonkó László, Hefty László. — 1959-ben felvett kép.

vember 1-én ünnepi istentiszteleten adott
hálát a gyülekezet, a református testvérek
és az ottani magyarság nagyszámú részt-
vételével.

Az argentinai magyar evangélikusság
közel hat évtizedes múltjában tükröződik
mindazok hűségese szolgálata és egyház-
szeretete, akik létrehozták és fenntartot-
ták az egymást követő evangélikus, illetve
evangélikus—református és már nemcsak
magyar, de magyar és argentin evangéli-
kus gyülekezetet.

1928 óta — többszöri megszakítással —
ezek a lelkészek pásztorolták a gyülekeze-
tet: Tomonkó László, Demes Péter (ref.
vallásnár), dr. Leskó Béla, v. Hefty László,
Ocsenás-Szirmai József, Leskó Károly,
majd ismét (1971 óta) v. Hefty László. Az
egyres lelkészváltozások idején, más, ma-
gyarul is tudó lelkészek, teológusok és fő-
ként világiak vezették az istentiszteleteket.

A gyülekezet felügyelői közül leghosz-
szabban szolgált hg. Hohenlohe Károly
Egon dr. (1957—1971). Jelenleg dr. Z. Se-
bess Jenőné a felügyelő.

Dr. Vác Elemér v. felügyelő — vissza-
tekintve az elmúlt 60 esztendőre — így ír:
„Az argentinai magyar evangélikusság
az említett gyülekezeti lelkészek és világi
együttműködéséből született. Múltjuk,
történelmük magán viseli az ilyen rendkí-
vüli körülmények között indított és folyta-
tott egyházi munkának minden jellegzetes-

málódta, a kiesett lelképásztorok helyét
mindig újjak foglalták el, és az elhalt vagy
elvándorolt hívek helyébe is mindig újab-
bak léptek. Adja Isten, hogy ez a már több-
ször megismétlődött őrsgérváltás a jövő-
ben tovább folytatódjék! — Legyenek
mindig újjak: magyar evangélikusokat szol-
gálni kész lelkészek, és egyházukat szerető
hívek, akik biztosítani tudják és fogják a
jövőben is az argentinai evangélikus egyhá-
zi élet és munka folytonosságát.”

GYÜLEKEZETI HÍREK

CLEVELAND—ELSŐ

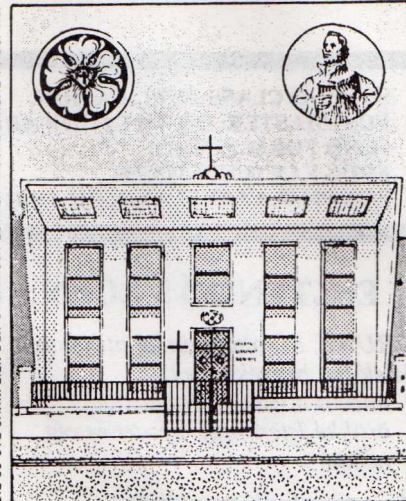
Templom és lelkészi hivatal: 2836 East Blvd.
(44104). Tel.: (216) 721-7074. Vasárnapi isten-
tisztelet de. 10 órakor, angol—magyar. Mihály
Ernö gondnok telefonszáma: 561-7316.

Temetés: A mosonmegyei Köpcsény (ma:
Kittsee, Ausztria) szülőtte, Csepi Béla volt
csendőrezredes, író, műfordító, az Árpád Aka-
adémia rendes tagja, 89 éves korában elhunyt
Ludlowban (MA), ahol a temetési szertartás
volt okt. 12-én. Gyülekezetünkben gyászisten-
tiszteleten emlékeztünk meg róla okt. 24-én,
melyen a család helyben élő tagjain kívül a
magyar szervezetek képviselői is részt vettek.
„Mostan bocsátod el, Uram, a te szolgádat
beszéded szerint békességben, mert látták szem-
eim a te üdvösségedet.” (Luk 2:29.)

30° ANIVERSARIO
2 DE NOVIEMBRE DE 1957-1987
DEL TEMPLO LUTERANO HUNGARO EN BUENOS AIRES

DIE 30-STE JAHRFEIER DER UNGARISCH-LUTHERANISCHE KIRCHHE IN BS. AS.

THE 30th ANNIVERSARY OF THE HUNGARIAN LUTHERAN CHURCH IN BS. AIRES

A BUENOS AIRESI MAGYAR EVANGÉLIKUS TEMPLOM 30-IX ÉVFORDULÓJA
Congregación "LA CRUZ DE CRISTO"
Buenos Aires - I.E.L.U.

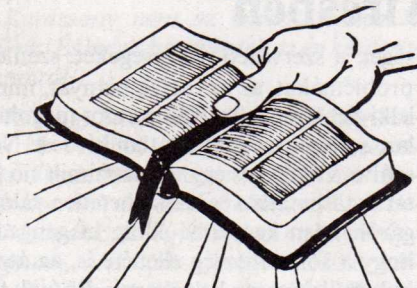
**Olvasóinak
áldott, örömteljes
karácsonyi ünnepeket
és boldog új esztendőt
kíván az**

Erős Vár

Mire jó a sajtóhiba?

Sziklay Andor rovatában olvastuk,
hogy valamikor régen egy ohioi vidéki he-
tilap szerkesztője ilyen közleményt tett be
lapjába: „Olvasóinkhoz! Mint minden jó-
ravaló újság, lapunk is igyekszik minden
olvasónak nyújtani valamit, — és vannak,
akik szeretnek hibát találni!”

Mindennapi kenyér

SECOND CLASS PUBLICATION.
POSTMASTER: DO NOT FORWARD
SEND FORM 3579 TO
ERŐS VÁR (USPS 178560)
BOX 02148, CLEVELAND, OH 44102

ESZTENDŐ VÉGÉN...

*URUNK, te voltál mindig otthonunk.
Mielőtt a hegyek lettek,
mielőtt a világot létrehozta,
örökké Isten vagy, kezdet és vég
nélkül.*

*Az embereknek azt mondogod:
térjenek vissza az anyaföldre,
hogy újra porrá váljanak.*

*Ezer év annyi neked, mint egy nap;
mint a tegnapi nap,
amely már elmúlt,
mint egy rövid óra az éjszakában.*

*Értsd meg velünk,
mily rövid életünk,
hogy bölcsekké legyünk.*

(Zsolt 90:1-4, 11-12 — az Amerikai Bibliatársulat fordítása, „Today's English Version”.)

Betlehemnek pusztájában

*Betlehemnek pusztájában,
Pásztorok vigyázatában
Nagy öröm hirdettetett.
Mert a barmok pajtájában,
Ökör, számár jászolában
Krisztus Urunk született.*

*Eljött, úgymond, a Messiás,
Kit megjövendölt az Írás,
Sír a kemény hidegben.
Szállást nem talált magának,
inkább rendelték azt másnak
az egész Betlehemben.*

*Ó, te József, mit gondoltál,
hogy istállót választottál.
Ilyen kemény hidegben?
Szállj be hozzánk Máriával,
Született kis Jézuskával,
Hadd lakják mi szívünkben.*

Karácsonyi népének

— Útmutató a Biblia olvasásához —

1988. JANUÁR HÓ

1. Újév. Rm 1:1-7 — Lk 2:21
2. Mt. 2:13-23 — 1Kor 1:1-9

KAR. U. 2. VAS. — JAN. 3.

Heti ige: Jn 1:14

3. Ef 1:3-6, 15-18 — Lk 2:41-52
4. 5Móz 33:26-29 — 1Kor 1:10-17
5. Fil 4:10-20 — 1Kor 1:18-25
6. Vízkereszt. Ef. 3:1-12 — 1Kor 1:26-31
7. 4Móz 24:15-19 — 1Kor 2:1-5
8. Jn 1:15-18 — 1Kor 2:6-9
9. Zak 8:20-23 — 1Kor 2:10-16

VÍZK. U. 1. VAS. — JAN. 10.

Heti ige: Rm 8:14

10. Csel 10:34-38 — Mk 1:4-11
11. Józ 3:5-11 — 1Kor 3:1-4
12. Józ 3:12-17 — 1Kor 3:5-8
13. Jn 3:22-30 — 1Kor 3:9-17
14. Mt 4:12-17 — 1Kor 3:18-23
15. Jn 10:31-38 — 1Kor 4:1-8
16. Jn 5:19-24 — 1Kor 4:9-16

VÍZK. U. 2. VAS. — JAN. 17.

Heti ige: Jn 1:17

17. 1Kor 6:12-20 — Jn 1:43-51
18. Mt 17:24-27 — 1Kor 4:17-21
19. 5Móz 4:5-13 — 1Kor 5:1-8
20. Mt 19:3-9 — 1Kor 5:9-13
21. Mt 5:17-20 — 1Kor 6:1-6
22. Zsid 12:12-15 — 1Kor 6:7-11
23. Rm 3:19-22 — 1Kor 6:12-20

VÍZK. U. 3. VAS. — JAN. 24.

Heti ige: Ézs 60:2

24. 1Kor 7:29-31 — Mk 1:14-20
25. 2Móz 34:29-35 — 1Kor 7:1-16
26. Jn 12:34-41 — 1Kor 7:17-24
27. Jn 1:43-51 — 1Kor 7:25-40
28. 2Pt 1:16-21 — 1Kor 8:1-6
29. Mt 16:24-28 — 1Kor 8:7-13
30. Fil 3:20-4:1 — 1Kor 9:1-12

VÍZK. U. 4. VAS. — JAN. 31.

Heti ige: Dán 9:18

31. 1Kor 8:1-13 — Mk 1:21-28

1988. FEBRUÁR HÓ

1. 4Móz 22:21-35 — 1Kor 9:13-18
2. Fil 1:27-30 — 1Kor 9:19-23
3. 1Móz 6:9-22 — 1Kor 9:24-27
4. Rm 4:1-5 — 1Kor 10:1-13
5. Mt 10:40-42 — 1Kor 10:14-22
6. Lk 17:1-10 — 1Kor 10:23-11:1

VÍZK. U. 5. VAS. — FEB. 7.

Heti ige: Zsid 3:15

7. 1Kor 9:16-23 — Mk 1:29-39
8. Mt 13:10-17 — 1Kor 11:2-16
9. 5Móz 32:44-47 — 1Kor 11:17-22
10. Mt 13:31-35 — 1Kor 11:23-27
11. Csel 16:8-15 — 1Kor 11:28-34
12. Zsid 3:12-4:1 — 1Kir 1:1-21
13. Zsid 6:4-8 — 1Kir 1:22-40

VÍZK. U. UT. VAS. — FEB. 14.

Heti ige: Lk 18:31

14. 2Kor 3:12-4:2 — Mk 9:2-9
15. Lk 13:31-33 — 1Kir 1:41-53
16. Lk 10:38-42 — 1Kir 2:1-12; 3:1-3
17. Bőjtkezdet. 2Kor 5:20-6:2 — Mt 6:1-21
18. Ézs 58:5-12 — 1Kir 3:4-28
19. Préd 7:13-14 — 1Kir 5:9-14
20. Dán 5:1-30 — 1Kir 5:15-32

BŐJT 1. VAS. — FEB. 21.

Heti ige: 1Jn 3:8

21. Rm 8:31-39 — Mk 1:12-15
22. Jk 4:1-10 — 1Kir 6:1-13
23. Jk 1:12-18 — 1Kir 8:1-13
24. Jób 1:1-22 — 1Kir 8:22-30, 54-61
25. Jn 2:13-22 — 1Kir 9:1-9
26. Mt 16:21-27 — Mk 10:1-12
27. Zsid 2:10-18 — Mk 10:13-16

BŐJT 2. VAS. — FEB. 28.

Heti ige: Rm 5:8

28. Rm 5:1-11 — Mk 8:31-38
29. Zsid 11:8-10 — Mk 10:17-27